

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 15.12.2004
KOM(2004) 820 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE

Perspektivy zjednodušení a zlepšení právního prostředí společné rybářské politiky

{SEK(2004) 1596}

1. Úvod

Zlepšení právního prostředí v Evropské unii je jednou z klíčových priorit Komise a tématem, za něž nesou společnou odpovědnost orgány Evropské unie a členských států. V červnu 2002 přijala Komise akční plán nazvaný „zjednodušení a zlepšení právního prostředí“¹. Na tomto základě byla v prosinci 2003 uzavřena interinstitucionální dohoda „o lepším přijímání právních předpisů“². Tyto iniciativy vymezily celkovou strategii Evropské unie a poskytly institucionální rámec, který napomáhá dospět ke konkrétním výsledkům a zjednodušit právní předpisy Společenství.

V této souvislosti Komise v únoru 2003 navrhla rámcový postup k „aktualizaci a zjednodušení *acquis communautaire*“³. Cílem bylo dosáhnout toho, aby byl celý soubor sekundárních právních předpisů Evropského společenství jasný, pochopitelný, aktuální a lehce použitelný, což by přineslo prospěch občanům, hospodářským subjektům i veřejné správě. Postup se skládal ze šesti částí: zjednodušení, konsolidace, kodifikace, vynětí, prohlášení o zastaralosti a organizace a úprava *acquis*.

V případě společné rybářské politiky je zjednodušení přirozenou součástí reformy, o níž bylo rozhodnuto v roce 2002⁴, a od té doby se mu věnuje velká pozornost. Úsilí o zjednodušení se již konkrétně projevilo prováděním výše uvedeného rámcového postupu (vynětí, prohlášení o zastaralosti, systematická kontrola) a dalšími specifickými kroky. Příkladem provádění zjednodušeného postupu je návrh nařízení o zřízení nového Evropského rybářského fondu (ERF)⁵. Od posledního čtvrtletí roku 2003 se o tomto tématu začalo intenzivněji jednat, což vedlo k mnohým kontaktům a diskusím. V důsledku těchto diskusí byl v některých případech překročen rámec zjednodušení daný rámcovým postupem⁶, aby bylo možné zahrnout další opatření, která by mohla zlepšit účinné provádění společné rybářské politiky. Toto sdělení vychází ze závěrů úvah uvnitř Komise i ze závěrů výše uvedených diskusí.

¹ KOM (2002) 278 ze dne 6. června 2002.

² Interinstitucionální dohoda „pro lepší přijímání právních předpisů“ byla podepsána dne 16. prosince 2003 Evropským parlamentem, Radou a Komisí. Hlavním cílem této dohody je zlepšit kvalitu právních předpisů Společenství a jeho provedení vnitrostátními právními prostředky. Uvádí příklady osvědčených postupů, stanovuje nové cíle a závazky. Její hlavní složky odpovídají zlepšení koordinace a transparentnosti mezi orgány, stanovení stabilního rámce pro „alternativní nástroje“, většímu využívání studií dopadu v rozhodovacím procesu Společenství a konečně ochoty stanovit lhůty pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu (viz *Úřední věstník* č. C 321 ze dne 31. prosince 2003 a opravu v *Úředním věstníku* č. C ze dne 8. ledna 2004).

³ KOM (2003) 71 ze dne 11. února 2003. Viz také dvě zprávy o provádění akčního rámce: KOM (2003) 623 a SEK (2003) 1085; Kom (2004) 432 a SEK (2004) 774 (Nařízení Rady 2371/2002.)

⁴ KOM (2004) 497 v konečném znění

⁵ Ve druhé zprávě o provádění akčního rámce z února 2003 viz KOM (2004) 432 Komise rozlišuje tři druhy postupů:

- Zjednodušení (změna podstaty právního předpisu ve prospěch občanů, hospodářských subjektů a veřejné správy).
- Snížení rozsahu znění (konsolidace, kodifikace a eliminace zastaralého právního řádu vynětím nebo prohlášením o neúčinnosti).
- Organizace a předkládání *acquis* (bod, který zahrnuje veškeré složky, všechna hlediska, související s předkládáním a přístupností referenčních oficiálních databází CELEX a Eur-Lex).

2. ZJIŠTĚNÍ

Zkušenost a provedené konzultace ukazují, že pro zlepšení právního rámce společné rybářské politiky je nutné vynaložit úsilí v oblasti právní struktury, ale také v dalších oblastech, aby bylo dosaženo třech následujících cílů:

- zlepšit jasnost stávajících textů, zjednodušit je a zlepšit jejich přístupnost;
- snížit výdaje a náklady veřejné správy⁷
- snížit správní výdaje osob, které se zabývají rybolovem, a ulehčit omezení, která pro ně platí.

Sledování těchto cílů by umožnilo zjednodušit společnou rybářskou politiku a zvýšit její účinnost.

Některé otázky jsou mimořádně závažné. První z nich je srozumitelnost a přístupnost textů Společenství. Mnozí lidé si stěžují na velké množství předpisů Společenství a na rozdrobenost předpisů do mnoha znění. Pro jednotlivce je obtížné vyjmout ze souboru podstatu, která pro něj má význam. Další obavy se týkají povinnosti předávat informace a údaje. Veřejné správy členských států si nejsou jisty, kolik zpráv mají pravidelně předávat generálnímu ředitelství pro rybolov, jaké údaje v nich mají uvádět a jak budou takové údaje konkrétně využity. Pro osoby, které se zabývají rybolovem, představují největší problém údaje, které mají předávat podle palubního deníku, ale i podle dalších správních dokladů.

Kromě toho se ukazuje, že určité stránky společné rybářské politiky vyvolávají větší obtíže než ostatní. Je to především případ kontroly, kde působí problémy zejména rozdrobenost ustanovení, určité rozdíly při uplatňování předpisů jednotlivými členskými státy a výdaje související s předáváním zpráv a údajů. Další nejčastěji zmiňovanou oblastí je oblast opatření pro zachování zdrojů. Kombinované provádění různých nástrojů, které řídí jak vstupy (omezování kapacity a intenzity rybolovu), tak objem úlovků (celkový přípustný odlov a kvóty) a jejich složení (technická opatření), vyvolává závažné problémy. Situace je o to složitější, že se opatření místy překrývají a k běžným technickým ustanovením se připojují ustanovení přijatá v souvislosti s ročními nařízeními o celkovém přípustném odlovu a kvótách.

Aby bylo možné správně určit, co může být zlepšeno, je nutné správně pochopit příčiny složitosti existujícího mechanismu.

Určité faktory složitosti jsou nevyhnutelné.

- Jednoduchost čtení textů pro běžného občana je obtížné sladit s požadavky odborníků.
- Společná rybářská politika se vztahuje na heterogenní soubor lovišť ryb a skládá se z několika částí: struktury, zachování zdrojů a životní prostředí, externí zdroje, trhy, kontrola.

⁷ Specifický ráz odvětví rybolovu vede k rozlišování nákladů veřejné správy od nákladů rybářů. Jedna i druhá položka však spadá do správních nákladů v obvyklém smyslu používaném Komisí.

- V situaci nadměrné kapacity a nadměrného využívání většiny zdrojů, kdy je většina rozhodujících zdrojů ohrožena, je nutno podporovat doplňkovost jednotlivých druhů ochranných opatření.
- Zejména na biologické úrovni se situace rychle mění, a proto je nutné měnit právní předpisy.
- Pokud se jedná o externí zdroje, mají různí partneři, s nimiž jednáme, své vlastní cíle, které se kromě toho mohou vzájemně lišit.
- Pravidla řízení rybolovu se snaží vyjádřit vědecké závěry v právních předpisech, což je vždy obtížný úkon, zvláště když se tyto vědecké závěry rychle mění nebo jsou rychle zpochybněny.

K současné složitosti také přispěla zvláštní historie společné rybářské politiky. Mechanismus, který byl zaveden v roce 1983 a doplněn v roce 1992, byl celkově nedostačující, jak ukázaly diskuse, které vedly v roce 2002 k přijetí reformy. Proto musíme nést následky předpisů, které způsobily současnou situaci nadměrné kapacity a nadměrného rybolovu. Kromě tohoto rozhodujícího problému přispěly ke složitosti současného mechanismu rovněž postupy, jimiž se přijímají rozhodnutí.

- Častým výsledkem jednání v Radě a v Parlamentu bylo znění, které bylo složitější než původní návrh.
- Několik zásadních témat muselo být několikrát znovu otevřeno, protože se ukázalo, že přijatá opatření nestačí.
- Diskuse, které se týkají jednotlivých částí rybářské politiky, musely být často vedeny odděleně.
- Kvůli rozhodovacímu postupu Rady na konci roku a ročnímu stanovování celkových přípustných odlovů a kvót bylo obtížné uskutečnit všechny nezbytné konzultace a zachovat vhodné lhůty mezi přijetím rozhodnutí a jeho nabytím účinnosti.
- Ustanovení byla zařazena do předpisů na vyšší právní a politické úrovni, než bylo nezbytné, takže je obtížnější je měnit nebo zjednodušovat.

Debata, vztahující se k rybolovu, musí být kromě toho zasazena do všeobecného rámce zjednodušení. Mnoho prvků tohoto sdělení představuje uplatňování všeobecných zásad interinstitucionální dohody z prosince 2003 na oblast rybolovu a společné rybářské politiky jen prospěje horizontální úsilí o zjednodušení pravidel uvnitř Evropské unie. Určité prvky, o nichž se často mluví v souvislosti s jinými odvětvími, však nejsou pro odvětví rybolovu použitelné. Budoucí konkurenceschopnost rybářských lodí Společenství závisí mnohem více na obnově zdrojů, a tedy na účinnosti řídicích opatření, než na snižování výdajů a na menším omezování předpisy. Kromě toho používání méně normativních a legislativních postupů, například stanovení povinnosti dosáhnout určitých výsledků, aniž by bylo stanoveno jakým způsobem, v oblasti rybolovu rychle narazí na problémy kontroly. Subjekty činné v oblasti rybolovu kladou velký důraz na rovnost hospodářské soutěže mezi členskými státy, což přímo souvisí s rovností kontrol, kterou může zaručit pouze právní základ.

Na závěr tato analýza celkově ukazuje, že i s ohledem na nezbytnou složitost řízení rybolovu Společenství, se daný mechanismus postupně stal příliš složitým. Ovšem kromě některých stránek společné rybářské politiky, které lze zjednodušit, existuje řada oblastí, které zjednodušit nelze, přestože se rybáři domnívají, že by i tyto oblasti měly být zjednodušeny. Takové vnímání situace představuje další problém, který je nutno řešit.

3. ZPŮSOBY POSTUPU

Ke třem výše uvedeným cílům (zlepšení textů a jejich přístupnosti, snížení výdajů a omezení jednak pro veřejnou správu, jednak pro rybáře) by přispělo několik kroků.

- Nejvýznamnějším prvkem jsou z tohoto pohledu **konzultace před** rozhodnutími a související prvky, například prodloužení lhůt mezi datem přijetí rozhodnutí a datem nabytím účinnosti. Při vylepšování předběžných konzultací je nutné brát v úvahu minimální standardy konzultace⁸ (dostatečnou dobu trvání konzultace, povinnost zveřejnit výsledky, povinnost poskytnout zpětnou vazbu v odpovědi na obdržené připomínky, využívání jediného přístupového bodu ke konzultacím. To umožní zlepšit kvalitu textů, usnadnit zapojení a informace rybářů, a tedy usnadnit práci veřejné správy členských států.
- Zmíněný rozvoj předběžných konzultací úzce souvisí s vytvořením **víceletých plánů řízení**, které by mimo svůj hlavní přínos zavedly delší lhůty, a tak umožnily lépe organizovat přípravu textů. Snížení frekvence opakujících se právních předpisů souvisejících s ročním přípustným odlovem a kvótou by také umožnilo snížit frekvenci konzultací vědeckých orgánů a snížit odpovídající výdaje.
- Rovněž by bylo prospěšné seskupit v **integrovaných plánech řízení** pravidla, která se k nim vztahují v jednotlivých částech společné rybářské politiky, a tak se vyhnout tomu, aby řízení rybolovu vypadalo jako pouhé kladení opatření vedle sebe.
- Provádění a účinné fungování **regionálních poradních sborů** v rámci stanoveném reformou společné rybářské politiky⁹ je nepostradatelnou podmínkou lepších předběžných konzultací a vývoje víceletých integrovaných plánů řízení.
- **Větší využívání informačních technologií** by kromě toho usnadnilo přístup k textům Společenství elektronickou cestou. Úřad pro úřední tisky (OPOCE) dává k dispozici veškeré právní předpisy v konsolidované podobě na stránkách EUR-Lex¹⁰. Systematičtější využívání informačních technologií by také velice zjednodušilo příjem a převod údajů jak pro veřejnou správu členských států, tak pro rybáře.

Pro zlepšení souboru právních předpisů jsou nezbytné také další specifické postupy.

⁸ Sdělení Komise „K posílení kultury konzultací a dialogu – základní zásady a minimální normy pro konzultace Komise se zúčastněnými stranami“ KOM (2002) 704.

⁹ Rozhodnutí Rady 2004/585/ES ze dne 19. července 2004, kterým se zřizují regionální poradní sbory v rámci společné rybářské politiky. *Úřední věstník č. L 256, 03/08/2004 S. 17 – 22.*

¹⁰ <http://europa.eu.int/eur-lex/en/index.html>

- **Je nutné zlepšit proces vytváření textů.** Již byla zdůrazněna nezbytnost lepších předběžných konzultací a souvislost s vytvořením regionálních poradních sborů, ale lze postupovat i jiným způsobem.
- Je nutné omezit hierarchii různých úrovních složitých právních předpisů.
- Určitá ustanovení by mohla být převedena do textu nižší úrovně, než v které se v současnosti nacházejí, nebo by se na ně mohlo vztahovat širší použití zásady subsidiarity.
- Měla by být objasněna úloha rozhodnutí, která byla přijata na národní úrovni a doplňují pravidla Společenství.
- Pokud se společná rybářská politika musí opírat o právní základ, je nutné lépe upřesnit, kdy přesně je nařízení nepostradatelné.
- Kdykoli je to možné, je třeba usilovat o menší množství souhrnných textů. To by usnadnilo zachovat soudržnost textů a zlepšit jejich čtivost.

Je nutné zlepšit praktickou dostupnost textů, které se týkají společné rybářské politiky. Kromě výše uvedeného využívání informačních technologií může být obtížné vnímat strukturu souboru textů, jeho vnitřní propojení a skloubení. Tato hlediska by mohla být upřesněna ve shrnující informaci o určitém souboru. Není možné, aby texty předpisů mohli bezprostředně používat všichni zúčastnění. Ať už bude dosaženo jakéhokoli pokroku, nebudou tyto texty formulovány a strukturovány tak, aby je mohl používat kterýkoli rybář každý den. Je tedy nutno opět se pokusit o vypracování pedagogických brožur určených určité skupině rybářů, například těch, kteří se účastní rybolovu v přesně vymezeném regionu, a dbát přitom na to, aby nedošlo k záměnám mezi těmito výkladovými brožurami a platným úředním zněním. Rybáři by tak mohli mít k dispozici ve vhodném jazyce v brožurách s omezeným rozsahem podstatu pravidel, která se jich týkají, případně s odkazy na úřední znění. Poradní regionální sbory by v této věci mohly hrát rozhodující úlohu tím, že by stanovovaly, pro koho mají být brožury určeny a jaký mají mít obsah.

Rovněž **snížení výdajů pro veřejnou správu**¹¹ vyžaduje zvláštní postupy. Největší pozornost je nutno věnovat povinnostem, které se vztahují k požadovaným zprávám. Řádné řízení rybolovu vyžaduje tok informací z veřejné správy členského státu ke generálnímu ředitelství pro rybolov, ale současná pravidla a postupy je možné zjednodušit, aby došlo ke snížení počtu zpráv tím, že budou seskupeny, aby byl jejich obsah přizpůsoben tomu, co je nutné a využívané, a aby byla případně snížena jejich frekvence. Také je nutné organizovat soustavnou zpětnou vazbu vůči veřejným správám. Kromě toho je nutné připomenout, že kontrolní a inspekční úloha představuje velké výdaje pro veřejnou správu členských států, která má samozřejmě omezené prostředky. Je proto naprosto nezbytné zvýšit poměr mezi náklady a účinností společné rybářské politiky, pokud možno přijímáním takových ochranných a kontrolních opatření, jejichž zavedení a kontrola jsou při stejné účinnosti méně

¹¹ Komise předpokládá, že na začátku roku 2005 předloží sdělení o metodách měření správních výdajů a že zahájí pilotní fázi, v níž určí, zda je možný společný přístup na úrovni Evropské unie. Jestliže bude schválena společná metoda měření správních nákladů, které vznikají z důvodů právních předpisů, budou útvary Komise tuto metodiku používat na hodnocení dopadu stávajících nebo nových právních předpisů.

nákladné a odpovídají zásadě proporcionality. Musí být provedena analýza, která umožní najít nejlepší řešení pro získávání a používání prostředků kontroly.

Pokud jde o snížení výdajů rybářů a o snížení omezení, která se týkají rybářů, bylo již zmíněno mnoho prospěšných prvků. Přesto je však nezbytné tuto analýzu doplnit. Rybáři přikládají velký význam výdajům, které jim vznikají v souvislosti s poskytováním údajů, počínaje palubními deníky, které podle jejich názoru nejsou vhodné pro určitá loviště. Stěžují si, že musejí různými způsoby poskytovat informace, které jsou podle jejich názoru nadbytečné, opakují se a často jsou podle jejich názoru nedostatečně využívány. Jak bylo výše uvedeno, je možné tyto problémy řešit větším využíváním informačních technologií. Ve střednědobém horizontu nejsou vyloučeny úpravy palubních deníků a dalších dokumentů pouze pro potřeby řízení rybolovu, včetně kontroly. Mimo jiné musí být zlepšena zpětná vazba vůči rybářům, včetně podpory využívání údajů vědeckými pracovníky. Rybáři také chtějí, aby byl harmonizován způsob, jakým členské státy provozují kontroly. Základní nařízení v tomto ohledu stanoví možnost definovat právní úpravou praxi a referenční úroveň činností (vyrovnávání nebo benchmarking). To usnadní práci Evropské agentuře pro kontrolu rybolovu, ale žádným způsobem to nevylučuje další úvahy o úrovni podrobnosti, které je nutno dosáhnout v tomto právním a normativním postupu, ani o rozvoji dalších postupů, založených na doporučeních, spolupráci a výměně osvědčených postupů.

Externí zdroje jsou zvláštní problematikou.

- I když každá strana, která se účastní mnohostranných jednání (OSN a regionální rybářské organizace) nebo dvoustranných jednání (mezi Evropským společenstvím a třetí zemí nebo skupinou třetích zemí) má mít své vlastní stanovisko, které Evropská unie nemůže normalizovat, bylo navrženo vymezit podle druhu dohody, podle regionu nebo podle druhu loviště střednědobou strategii, která by zaručovala soudržnost postupu Společenství, byla by zaměřena na zavedení trvalého rybolovu a zároveň by hájila zájmy Společenství.
- Obrana jednotných zásad stanovených Společenstvím upevní v rámci regionálních rybářských organizací evropskou pozici a usnadní realizaci stanovených cílů. Třebaže jsou závazky Společenství jako smluvní nebo spolupracující strany jasně definovány, jejich převedení do právních předpisů Společenství vyžaduje komplikované a dlouhé postupy. Je tedy nutno uvažovat o možnosti zavedení zjednodušených postupů.
- Pokud se jedná o dvoustranné vztahy (partnerské dohody), přispěje postupné vytváření standardních normativních rámců, aniž by byla dotčena možnost přihlížet k situaci a zvláštnostem konkrétních lovišť, a také zlepšení postupů vyjednávání a kontroly, i ke usnadnění činnosti Evropského společenství, dotčených rybářů a členských států, jakož i jiných evropských politik.

4. RIZIKA, KTERÝM JE NUTNO ZABRÁNIT, A OBTÍŽE, KTERÝM JE NUTNO PŘEDCHÁZET

První riziko je spojeno s možnými iluzemi o rozsahu zjednodušení, které lze rozumně očekávat, a s podceněním prostředků a úsilí, které bude nutno vynaložit. Stávající společná rybářská politika nemůže být v krátké době radikálně nahrazena jednodušším mechanismem. Její složitost je ve velké míře dána její strukturou. Dalším hlavním faktorem složitosti je současná situace nadměrné kapacity a nadměrného rybolovu, což bude mít i v budoucích

letech velký dopad. Je také nutno vyhnout se tomu, aby zjednodušení vedlo k oslabení existujícího řízení rybolovu nebo aby bylo záminkou pro odmítání nových opatření, která jsou kvůli vývoji a souvislostem nezbytná. Rovněž existuje riziko, že zjednodušení vyvolá velkou pozornost, ale pak velmi rychle přestane být prioritní, a příčiny současného stavu nadměrné složitosti se opět objeví. Bude nutno dbát na to, aby zákonodárce poskytl dostatečnou prioritu požadavku jednoduchosti a aby interinstitucionální dohoda pro lepší vytváření právních předpisů (zejména zlepšení pracovních metod Rady a Parlamentu při zkoumání zjednodušujících návrhů) i provádění interinstitucionální dohody o kvalitním formulování právních předpisů v tomto ohledu poskytly pevný základ.¹²

Kromě výše uvedených všeobecných rizik je nutné brát v úvahu meze některých výše zmíněných nástrojů zjednodušení. Větší využívání informační technologie by mohlo zvýšit problémy lidí, kteří neumějí s touto technologií zacházet, určité postupy by mohly být nepřiměřené pro malé lodě. Není vždy možné vyhrát na všech frontách, proto je někdy nutné vybírat a dělat kompromisy. Zjednodušení například vyžaduje velké úsilí příslušných útvarů, počínaje generálním ředitelstvím pro rybolov. Tyto útvary se nemohou současně a hromadně věnovat okamžitému zlepšení, ale mohou se zabývat dílčími problémy a celkovou úpravou, která přinese výsledky až po určitém čase.

5. OKAMŽITÉ POKRAČOVÁNÍ: PŘÍPRAVA AKČNÍHO PLÁNU

Zjednodušení společné rybářské politiky a zlepšení jejího účinného provádění vyžadují celkovou a trvalou strategii. Určité postupy by mohly a měly přinášet výsledky rychle. Jiné budou mít účinek pouze postupně. Některé postupy musí být nejprve vyzkoušeny, o jiných je nutno uvažovat. Je proto nutný víceletý akční plán. Podrobný obsah takového plánu nemůže být stanoven okamžitě, neboť jeho příprava vyžaduje úvahy a rozsáhlé diskuse. Již nyní je však jasné, jakými zásadami by se měla řídit jeho příprava.

Rozvoj společné rybářské politiky musí být začleněn do celkového procesu zjednodušení *acquis communautaire* a musí se opírat o interinstitucionální dohodu z prosince roku 2003.

Doba trvání plánu by mohla být přibližně pět let, přičemž by v polovině takového období proběhl nezbytný přezkum. Plán by měl zahrnovat okamžité akce, které rychle přinesou konkrétní výsledky a vytvoří příznivou dynamiku. Měl by také zahrnovat střednědobé akce a další postupy s dlouhodobými výsledky, které zaručí, aby se jednoduchosti stále věnovala pozornost.

Příprava plánu bude vyžadovat dohodu jak s členskými státy, tak s rybáři a dalšími zúčastněnými stranami. Bude nutné určit, které předpisy a články mají být zjednodušeny, jakým způsobem je možné tohoto zjednodušení dosáhnout a zda existují jiná řešení než stávající předpisy. Pro usnadnění vypracování pracovní dokument útvarů Komise, který zahrnuje zejména první seznam možných akcí, který bude sloužit jako základ diskuse a umožní začlenit tyto akce do konkrétních projektů.

¹² Interinstitucionální dohoda „lepší přijímání právních předpisů“ Úř. věst. C 321 ze dne 31. prosince 2003 a oprava v Úř. věst. C ze dne 8. ledna 2004; Interinstitucionální dohoda o společných obecných zásadách k redakční kvalitě právního řádu Společenství (Úř. věst. č. C 73 ze dne 17.3.1999, s. 1.); viz též Praktický společný průvodce Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úřad pro úřední tisky, 2003.

Stanovený plán bude muset být přizpůsoben dostupným prostředkům a rychlosti skutečně možného pokroku. Nebude moci zahrnovat všechny akce, které by byly žádoucí, dokonce ani ne všechny akce, které jsou uvedeny ve výše zmíněném pracovním dokumentu. Každý zamýšlený postup bude předmětem analýzy, která upřesní jeho přínos, vyhodnotí překážky, rizika neúspěchu a nezbytné lidské zdroje. U každého vybraného postupu bude muset být upřesněna úloha každého subjektu i lhůty.

Ke stanovení účinného akčního plánu budou nezbytné příspěvky členských států. Nezbytné budou i příspěvky dalších subjektů, zejména rybářů, jejichž názor má rozhodující význam pro vymezení priorit. Velice aktivně musí být zapojeny i poradní struktury, zejména výše uvedené regionální poradní sbory a Poradní výbor pro rybolov a akvakulturu.

Konzultace pro vypracování akčního plánu by se mohly uskutečnit na počátku roku 2005, aby mohl být samotný plán pokud možno předložen během téhož roku.

6. ZÁVĚRY

Zahájení diskusí o možnostech zjednodušení společné rybářské politiky ukázalo, že toto téma je závažné a důležité. Debaty ukázaly očekávání všech subjektů, ale také obtíže, na jejichž překonání je nutno se připravit. Jasně ukázaly, že jsou možná velká zlepšení, ale že vyžadují vůli ke stálému postupu a úsilí, které spojuje všechny subjekty. Od nynějška je nutno tuto vůli utvrzovat a začít jednat, aby se vytvořila kolektivní dynamika, která rychle vyústí v konkrétní projekty a zároveň vytvoří podmínky trvalého rozvoje pro zlepšování a zjednodušování předpisů v oblasti společné rybářské politiky.